

DE BIONISCHE ARM VAN SAM

Dertig operaties, dertig keer een oefening in veerkracht. Sam Schröder (15) heeft leren leven met een zeldzaam, aangeboren syndroom. Dankzij een bijzondere prothese kan de scholier uit Geleen uitblinken in het rolstoeltennis. „Hij is niet meer een klein muisje.”

Als het aan Sam Schröder ligt, mag de training deze middag een eeuwigheid duren. Als een tapdanser op wielen zwiert hij over de tennisbaan in Swalmen, onvermoeibaar, met de ene hand zijn rolstoel dirigerend en met de andere hand jagend op de bal. Snelheid is zijn sterke punt, zeggen ze. Maar misschien is zijn doorzettingsvermogen wel zijn allergrootste kracht. „Sam heeft zelden een baaldag”, verzekert moeder Barbara. „Sterker, hij kijkt uit naar elk uur op de baan.” Nog niet zo lang geleden berekenden Barbara (49) en Cyril (49) Schröder, via een indrukwekkende wiskundige formule, hoe groot de druk op de linkerhand van hun zoon is als hij een bal touchteert.

TAPE
Meer dan duizend kilo. Bij elke harde klap. Op zich niet onoverkomelijk, ware het niet dat Sam slechts één vinger heeft. Tot voor

kort hield hij zijn racket vast door zo stevig mogelijk tape te wikkelen om hand én handvat. Maar ideaal was dat niet. Nu kan hij, dankzij een ingenieuze prothese, veel meer rendement uit zijn spel halen. De nummer 19 van de wereldranglijst (junioren) schuift zijn hand in een exact op maat gemaakt kerset dat vastgeschroefd is aan een racket. Een soort bionische arm, ontwikkeld door Smeets Loopcomfort in Sittard.

Een wereldprimeur, zo claimt Joop Broens, trainer van Sam Schröder. „Ik heb dit nergens op deze manier, met ultralicht materiaal, in het tenniscircuit gezien. Zelfs de beste rolstoeltennissers, David Wagner, speelt nog met tape om zijn handen.” Vijf jaar geleden had niemand durven voorspellen dat de scholier uit Geleen zich met zoveel passie zou storten op een sportieve uitdaging.

BOTTENSTRUCTUUR
Sam Schröder werd, evenals zijn jongere zus

Roos (13), geboren met een uiterst zeldzaam syndroom: split hand split foot. Een aandoening die de hele bottenstructuur aantast en zich zichtbaar manifesteert in handen en voeten. Sam is inmiddels dertig keer geopereerd, de teller bij Roos staat op 25. De operatieduur in het AZM in Maastricht varieert van twee dagen tot twee maanden. Meestal verblijft Barbara Schröder dan in het aanpalende Ronald McDonald Huis. Alleen haar oudste zoon, Joris (18), heeft het syndroom niet. „Toen Sam en Roos nog klein waren, bleef ik in het ziekenhuis bij de kinderen op de kamer slapen. Maar na twee weken werd dat zwaar. In het Ronald McDonald Huis kan ik even op mezelf zijn, afschakelen. Dat heb je nodig.”

ROLSTOEL
Tot zijn zevende jaar kon haar jongste zoon lopen, daarna belandde hij in een rolstoel. Op zoek naar een hobby waarin hij zijn energie kwijt kon, kwam de familie Schröder in

2010 terecht bij de opleiding van Broens, die fulltime rolstoeltennissers traint. Een schot in de roos.

Sam, inmiddels 15 jaar, is vrijwel dagelijks op de tennisbaan te vinden en speelde zich vorig jaar in de nationale juniorensselectie, waarmee hij onlangs zilver op het WK in Turkije won. Nog meer goed nieuws: het is al een behoorlijke tijd geleden dat hij onder het mes moest. „Ik kijk niet op tegen narcose, dat heb ik al vaker meegemaakt dan iemand anders in een heel leven. De dokter vraagt tegenwoordig hoe het met tennis gaat. Ik heb twee grote dromen. Nummer één van de wereld worden en in 2020 deelnemen aan de Paralympische Spelen in Tokio. Rio in 2016 komt te vroeg.”

Jazeker, zegt hij, dankzij die revolutionaire prothese gaat hij met sprongen vooruit. Om zijn hand werd gips gegoten, zodat er een mal ontstond met de juiste afmetingen. Met behulp van speciaal materiaal werd het hulpstuk vervolgens gemaakt. Een rekening hoefde niet te worden betaald, het Sittardse bedrijf leverde de prothese voor niets. Sterker

nog, de rolstoeltennissers heeft nu drie prothesen, alle drie vastgeschroefd aan een racket. „Als er iets met mijn racket gebeurt, zou het uren kosten om die van de prothese los te maken. Daarom heb ik er twee extra. Het verschil met vroeger is groot. Mijn hand zit niet vast met tape, kan dus vrijer bewegen. Daardoor is mijn balgevoel groter.”

Niet alleen zijn balgevoel is groter, ook zijn zelfbewustzijn. Sam Schröder was vijf jaar geleden een verlegen jongen, die zich het veiligst voelde in de cocon van de familie. Nu is hij klaar om de wereld te verkennen en om zich te ontplooiën. Joop Broens: „Dat is minstens zo belangrijk als de sportieve progressie die hij heeft gemaakt. Hij is veranderd van een introverte persoon in een knaap die weet wat hij wil. Sam heeft mentale veerkracht getoond, steeds weer. Na elke operatie moest hij zich terug knokken. Dat vraagt nogal wat.”

KLEIN MUISJE
Barbara Schröder: „Mijn zoon was vroeger een klein muisje. Maar de afgelopen jaren heeft hij veel zelfvertrouwen gekweekt. Hij is

begin dit jaar van een speciale school met 75 leerlingen overgestapt naar het Trevianum in Sittard, waar hij een topsportopleiding volgt. Veel massaler met 3000 scholieren, van wie hij de enige is die in een rolstoel zit. Maar hij voelt zich daar als een vis in het water.”

Ook dochter Roos speelt inmiddels rolstoeltennis, al heeft zij die prothese nog niet nodig. Sam kan al niet meer zonder zijn 'bionische arm'. We gaan nog het nodige van hem horen, misschien, maar hij is al verder dan ooit gedacht. „Ik weet dat ik geen Wawrinka ben, van rolstoeltennis kun je niet leven. Ik hoop straks een baan in de ICT te vinden. Maar wat ik nu meemaak, neemt niemand me meer af.”

Moeder Barbara: „Toen Sam geboren werd, dacht ik dat we een heel zwaar gehandicapt kind kregen. Maar hij is tot veel in staat. Het klinkt vreemd, maar die rolstoel heeft ons ook veel moois gebracht. In het gewone tennis had Sam het nooit zover geschopt.”

ottobock.

Uw orthopedische werkplaats volgens de laatste normen.

Voldoet uw werkplaats nog aan de richtlijnen voor veiligheid en gezondheid? Onze experts praten u graag bij over de nieuwste technieken en werkplaatsoplossingen om de efficiëntie te verhogen.

Neem vrijblijvend contact op voor advies op maat.

www.ottobock-josamerica.com
info@josamerica.com · T +31 (0)73 511 9123

An Ottobock Group Company
jos america